

ZGŁOSZENIE DOBREJ PRAKTYKI

NAZWA SZKOŁY	Szkoła Podstawowa im. Żołnierza Polskiego w Wędrzynie
DANE SZKOŁY (adres, telefon, e-mail)	69-211 Wędrzyn Telefon: 95 755 9120, e-mail: spwedrzyn@go2.pl
IMIĘ I NAZWISKO AUTORA/AUTORÓW DOBREJ PRAKTYKI	Katarzyna Borowiecka, polonistka.
TYTUŁ PRZEDSIĘWZIĘCIA	„Opowiedz nam moja Ojczyzno!”
RODZAJ PRZEDSIĘWZIĘCIA (np. innowacja, projekt, konkurs etc.)	Scenariusz uroczystości z okazji Święta Niepodległości.
TERMIN I MIEJSCE REZALIZACJI	Listopad 2013 r. Szkoła Podstawowa im. Żołnierza Polskiego w Wędrzynie oraz Sulęciński Ośrodek Kultury.
CELE DZIAŁANIA	<p>Przypomnienie i podkreślenie rangi święta narodowego, historii Polski i Polaków, ratujących największe wartości: język, kulturę, obyczaje i religię- z perspektywy dziecka - ucznia szkoły, w której dużo uwagi poświęca się patriotyzmowi.</p> <p>CELE ZAJĘĆ:</p> <p>Wiadomości:</p> <ul style="list-style-type: none"> * zna pojęcia: niepodległość, Sybir, niewola, powstania Polaków, zabory, wolność, * zna najważniejsze wydarzenia z historii Polski, * zna zasady dobrej i efektywnej współpracy w zespole. <p>Umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wciela się w rolę postaci babci, dziadka- uczących historii i wnuków- ciekawych wiedzy, w rolę recytatorów i pieśniarzy, • opowiada, recytuje, śpiewa narodowe pieśni, • mówi głośno i wyraźnie. • utrwała zdobytą na lekcjach historii, języka polskiego i muzyki wiedzę i umiejętności, • wykonuje strój, narodową flagę. <p>Postawy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykazuje zainteresowania historią Polski i święta narodowego, • umie w sposób ciekawy i radosny uczestniczyć w święcie

	<p>państwowym,</p> <ul style="list-style-type: none"> • chętnie i aktywnie uczestniczy w montażu słowno - muzycznym, • wykazuje się pomysłowością i kreatywnością oraz zdolnościami recytatorskimi i muzycznymi.
OPIS DZIAŁANIA	<p>1. FAZA WPROWADZAJĄCA: Na lekcjach historii i języka polskiego oraz muzyki uczniowie otrzymali role, teksty pieśni oraz wiersze. Uczą się ich na pamięć i podczas cotygodniowych prób utrwalają teksty i utwory muzyczne. Pod kierunkiem nauczycieli wzbogacają inscenizację o dramatyczne, aktorskie akcenty np. wykonywanie chorągiewek, zapalanie zniczy, układy choreograficzne.</p> <p>2. FAZA REALIZACYJNA: Podczas szkolnego apelu w przeddzień narodowego święta uczniowie pokazują swoją inscenizację szkolnej społeczności: kolegom i nauczycielom. Traktują to przedsięwzięcie jako generalną próbę. W dzień święta 11 Listopada rozpoczynają uroczystości gminnych obchodów od odśpiewania hymnu, następnie wspólnie z innymi podmiotami (zespół wokalny i dzieci z przedszkoli) prezentują swój montaż słowno – muzyczny.</p> <p>3. FAZA PODSUMOWUJĄCA: Nauczyciele oceniają wkład pracy uczniów. Na lekcji języka polskiego redagują pod kierunkiem polonisty sprawozdanie z elementami recenzji, najciekawsze fragmenty prac uczniów zostają zamieszczone na stronie internetowej szkoły.</p>
UZYSKANE EFEKTY	<p>W uczniach wzrosła świadomość iż powinni być dumni, że są Polakami i zrozumienie, dlaczego obchodzimy rocznice narodowego święta niepodległości.</p>

Wyrażam zgodę na zamieszczenie na stronie internetowej Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze www.odn.zgora.pl informacji na temat przedstawionego przykładu dobrej praktyki.

Katarzyna Borowiecka

**SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI SZKOLNEJ
POŚWIĘCONEJ ROCZNICY
ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI 11. 11. 2013r.**

1. Wysłuchanie utworu muzycznego- F. Chopin: Polonez A – dur
(z wyciszeniem końcowej części)

Recytacja uczennicy:

Opowiedz nam, moja Ojczyzno
Jak matka dzieciom ciekawym,
O latach znaczonych blizną
O wiekach chwały i sławy.

O wojach Mieszka nam powiedz,
O słupach nad Odrą stawianych,
Niech niesie Twoją opowieść
Wiatr halny i morskie szkwały.

Matczynej ucz nas miłości,
Jak ojciec w życie wprowadzaj,
Nie żałuj serdecznej troski,
za trudy szczerze nagradzaj.

Biel śniegu i żar czerwieni
I orły dumne, piastowskie,
To wieczne symbole tej ziemi
Najbliższej sercu, bo polskiej!
(...)

(autor tekstu: Janusz Szczepkowski)

2. Pieśń w wykonaniu zespołu z Klubu Wojskowego.

3. Konferansjer:

Serdecznie witamy Państwa na dzisiejszej uroczystości!

11 listopada to symboliczna data. Święto Odzyskania Niepodległości przez Polskę. Dzień ten ustanowiono świętem narodowym dopiero ustawą z kwietnia 1937 roku. Do czasu wybuchu II wojny światowej, święto obchodzono tylko dwa razy, w 1937 i w 1939 roku. Po wojnie Święto Niepodległości wróciło do kalendarza oficjalnych świąt państwowych.

Często słyszymy słowa: Polska, jesteśmy Polakami, Ojczyzna. Na co dzień jednak nie myślimy o tym, co te słowa tak naprawdę znaczą. Nie zastanawiamy się, czym jest dobro wspólne, interes narodowy, poczucie tożsamości, nasza kultura. Może tylko podczas sukcesów naszych sportowców - jesteśmy zadowoleni. Ale przecież chcemy dbać o honor, pragniemy żyć w pokoju. W przeszłości nie zawsze tak bywało. Polacy musieli bronić swojej wolności i godności. Bywało, że ryzykowali życiem.

Uczniowie Szkoły Podstawowej im. Żołnierza Polskiego w Wędrzynie oraz uczniowie Szkoły Podstawowej im. Polskich Strażaków w Trzemesznie Lubuskim, szkół, w których na co dzień młodzi ludzie uczą się czym jest patriotyzm i poznają chwalebne czyny wybitnych Polaków, żołnierzy i dowódców, zapraszają Państwa do obejrzenia i wysłuchania przygotowanego z okazji dzisiejszego święta programu artystycznego. Za chwilę, z dziecięcej perspektywy, przypomnimy sobie historię naszych pradziadów, którzy ratowali najcenniejsze wartości: kulturę, język, obyczaje, religię. Może dla niektórych z nas stanie się to okazją do refleksji na temat, jacy jesteśmy?, czego pragniemy?, dokąd w życiu dążymy? Zapraszamy!!!

4. Scena 1

Osoby – Babcia (**B**), Dziadek (**D**), Wnuczęta (**W**)

Wnętrze umeblowanego pokoju. Przy stole siedzą dziadkowie i wnuczęta. Dziadek czyta gazetę, babcia szydekuje, a wnuczęta zajęte są swoimi zabawkami. Nagle rozlega się dzwonek.

W 1 – Któż to może być?

B - Otwórzcie drzwi! To na pewno Jacuś wraca ze szkoły do domu.

(Do pokoju wbiega z tornistrem na plecach Jacuś.)

J - Widzieliście jaki Wędrzyn dziś piękny? Wszędzie powiewa mnóstwo flag. Cóż to może być za święto?

W 2 - Oj Jacuś, Jacuś! Czy ty naprawdę tego nie wiesz? Przecież jesteś uczniem szkoły imienia Żołnierza Polskiego!!!

W 3 - A nasza pani w szkole opowiadała nam o dzisiejszym święcie. Właśnie dzisiaj przypada 95. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości.

W 4 - Babciu, Dziadku, opowiedzcie nam, jak to właściwie było z tym odzyskaniem przez Polskę Niepodległości!

B - No dobrze, dobrze. Opowiemy Wam. Usiądźcie sobie wygodnie i posłuchajcie. Cała ta nieszczęśliwa historia naszego kraju rozpoczęła się wiele lat temu. Właśnie wtedy nasz kraj przestał istnieć i zniknął z map Europy.

W 1 - Ależ Babciu, co Ty opowiadasz!?! Przecież jesteśmy Polakami i mieszkamy w Polsce!

D - Tak wnusiu. Rzeczywiście mieszkamy w Polsce, ale musiało upłynąć wiele tragicznych lat, żebyśmy mogli teraz mieszkać w wolnym kraju.

B - Posłuchajcie. Dokładnie w roku 1795 Polska przestała istnieć. Stało się to dlatego, że trzy silne mocarstwa podzieliły sobie nasz kraj na części i przyłączyły je do swoich ziem.

W 2 - Jak to możliwe!?! To Polski nie było już na mapach Europy?

B - No właśnie. Polska znikła .Nie zaznaczano jej już na nowych mapach.

W 3 - A co się stało z Polakami? Czy wszyscy zostali zabici?

D - Ależ skąd! Wyobraź sobie jednak, jak było im trudno żyć , kiedy cały czas musieli być posłuszni swoim zaborcom.

W 4 - A co to znaczy, że musieli być posłuszni swoim zaborcom?

D - Oj! Jakie to trudne do wyjaśnienia. Np. Sulęcín znalazł się pod zaborem pruskim. We wszystkich urzędach, w szkołach, kościołach, musiano mówić po niemiecku. Nawet polskie dzieci w szkole musiały rozmawiać i uczyć się w języku niemieckim. Inaczej czekała je straszliwa kara.

W 5 - Jak to!! To dzieci nie mogły ze sobą rozmawiać w ojczystym języku? Nie mogły czytać polskich książek?

B - No właśnie - nie mogły. To było zabronione.

W 1 - To oni chcieli zrobić z Polaków Prusaków?

B - Całkiem możliwe.

W 2 - Już wiemy, że nasze ziemie były okupowane przez Prusaków. Jakie jeszcze dwa mocarstwa okupowały nasz kraj?

B - To była Austria i Rosja.

W 3 - Ojej! Ale Polakom musiało być wtedy smutno i źle!

D – Tak, tak, to były bardzo trudne i złe czasy dla naszych pradziadów.

W 4 - Babciu, nie rozumiem tego! Gdybym ja żył w tamtych czasach, to na pewno walczyłbym o swoją Ojczyznę! Czy Polacy byli tacy tchórzliwi, że nie bronili swego kraju?!

B - Ależ nie, kochanie! Polacy byli wtedy, tak jak i dziś, odważni, dzielni i bohaterscy. Cały czas, w czasie okupacji, walczyli z wrogiem.

W 5 - Zastanawiam się, jak to możliwe. Pani w szkole mówiła, że nasz kraj był w niewoli aż 123 lata! Przez tyle lat Polacy nie mogli przegonić okupantów?

B - Kochanie, jesteś niesprawiedliwy! Posłuchaj, Polska była wtedy krajem bardzo słabym, a okupanci byli bardzo silni. Polacy walczyli z całych swoich sił, ale byli zbyt słabi, by zwyciężyć uzbrojonego i silnego wroga.

W 1 - A pani w szkole opowiadała nam o Fryderyku Chopinie. Ten wybitny polski kompozytor żył właśnie w tych trudnych czasach. Cóż, on nie był żołnierzem i nie potrafił walczyć, ale za to potrafił komponować piękną muzykę, którą porywał Polaków do walki. Skomponował „Etiudę Rewolucyjną”. Włączę Wam teraz jej fragment. Zamknijcie oczy

i dobrze wsłuchajcie się w tony muzyki. Zrozumiecie wtedy, jaką ta muzyka miała moc i jak porwała Polaków do walki.

WYŚLUCHANIE FRAGMENTU POCZĄTKOWEGO UTWORU MUZYCZNEGO

W 1 - Ależ siła w tej melodii!. Wydawało mi się, że widzę wielką bitwę!

W 2 - A wiecie o tym, że wielka polska pisarka – M. Konopnicka – również swoją pracą, swoimi pięknymi wierszami zagrzewała Polaków do walki? Posłuchajcie, wyrecytuję jeden z jej wierszy. Właśnie to on towarzyszył Polakom w wielu bitwach. Do dziś znają go wszyscy dorośli Polacy. Recytując go, obiecują swojej Ojczyźnie wierność i miłość.

RECYTACJA ROTY (w tle słychać pieśń)

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród,
Nie damy pogrześć mowy!
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep Piastowy,
Nie damy, by nas zniemczył wróg...

Ref.

Tak nam dopomóż Bóg!

Tak nam dopomóż Bóg!

(autor tekstu: Maria Konopnicka)

W 4 - A my w szkole nauczyliśmy się piosenki o polskich żołnierzach – ułanach. Mieli oni piękne mundury, ostrogi, błyszczące szable, lance i jeździli konno.

ŚPIEW – PRZYBYLI UŁANI POD OKIENKO

W 5 - A pamiętacie tę piosenkę, którą śpiewała nam kiedyś prababcia Józia? Mówiła, że ta piosenka przypomina jej młode lata. Zaśpiewajmy ją razem!

ŚPIEW – WOJENKO, WOJENKO

B – Tak, wielu Polaków zginęło na tej wojence. Najczęściej zostali pochowani tam, gdzie zginęli – na polach, w lasach..... Jeszcze dziś można spotkać stare, bezimienne mogiły. Już nikt nie pamięta, kto w nich spoczywa...

ŚPIEW – BIAŁY KRZYŻ – (repertuar Czerwonych Gitar)

W 1 - Ależ ta piosenka mnie wzruszyła!

B - Oj tak! Mężczyźni walczyli i ginęli. A kobiety czekały na nich w domach i często musiały opłakiwać zmarłych mężów, braci i synów. Były to smutne czasy. Wszyscy Polacy modlili się w kościołach i błagali Boga, aby ta niedola wreszcie się skończyła.

ŚPIEW – BOŻE COŚ POLSKĘ

W 2 - A ja tę pieśń słyszałem w kościele!

B - Tak, ta pieśń nazywa się „ Boże...” i mimo że powstała 150 lat temu, Polacy nadal śpiewają ją w kościołach i proszą Boga o błogosławieństwo dla swojej Ojczyzny.

W 3 - Dziadku, to tak właściwie kiedy Polska odzyskała niepodległość?

D - To stało się 11 listopada 1918 roku. Kończyła się wtedy I Wojna Światowa. Trzy okupujące nasz kraj mocarstwa, strasznie się skłóciły i to właśnie wtedy udało się Polsce wywalczyć i odzyskać wolność!

B - No i wtedy wreszcie Polska wróciła na mapy Europy. Właśnie dlatego co roku świętujemy rocznicę tego wydarzenia.

W 4 - Jak to dobrze, że my żyjemy w wolnym kraju!

W 5 - A ja właśnie tego żałuję, że tak jak ułani nie mogę przysłużyć się swojej Ojczyźnie! A przecież chodzę do szkoły, której patronem jest żołnierz polski! To niesprawiedliwe!!!

B - Wnusi, ależ co ty opowiadasz!?! Czy uważasz, że teraz ,kiedy nasza Ojczyzna jest wolna, nie możemy jej się przysłużyć!?

W 5 - Masz Babciu rację. Możemy to zrobić! Będę się pilnie uczył w szkole i zostanę budowniczym. Będę budował coraz piękniejszą Polskę. Albo zostanę żołnierzem, tak jak mój tata!!!

W 1 - Możemy też dbać o to, aby nasza mała ojczyzna: Wędrzyn i Sulęcín zawsze były ładne i czyste!

W 2 - Żeby Polska była krajem silnym, musimy się wszyscy wzajemnie szanować i sobie pomagać!

W 3 - Musimy dbać o to, by słowa POLSKA i POLAK brzmiały dumnie!

W 4 - A teraz zaśpiewajmy wspólnie pieśń, która jest najbliższa sercom wszystkich Polaków.

W 5 - Zaśpiewajmy głośno i wyraźnie, żeby nas Ojczyzna usłyszała i żeby wiedziała, że nigdy nie zginie póki ja, ty, on, my wszyscy żyjemy! (*wszyscy wstają i śpiewają*)

ODŚPIEWANIE HYMNU NARODOWEGO

W 1 - A teraz, Szanowni Goście, ci dorośli i ci jeszcze mali, po prostu wszyscy. Pamiętajcie o tym, że nasi pradziadkowie zginęli właśnie za to, abyśmy my mogli spokojnie żyć, pracować i uczyć się w wolnej Ojczyźnie. Nie zawieźmy ich!

Na zakończenie pieśń zespołu